

USNESENÍ

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Milana Podhrázkého, PhD., a soudců Mgr. Ing. Petra Šuránka a Mgr. Jitky Zavřelové ve věci

žalobce: **J. J.**
bytem Š., P.

proti

žalovanému: **Katastrální úřad pro Středočeský kraj**
sídlem Pod Sídlištěm 1800/9, 182 12 Praha 8

v řízení o žalobě na ochranu proti nezákonnému zásahu žalovaného

takto:

- I. Žaloba se odmítá.**
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. Žalobci se ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení vrací soudní poplatek ve výši 3 000 Kč.**

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou osobně dne 4. 12. 2017 a opravenou a rozšířenou osobním podáním dne 8. 1. 2018 domáhá, aby bylo žalovanému uloženo vymazat zápis upozornění pod sp. zn. X o podané kasační stížnosti ve věci opravy obnoveného operátu (žalobce jej označuje jednak jako poznámku a jednak jako záznam) na listech vlastnictví (dále jen „LV“) č. 11, č. X, č. X, č. X a č. X vedených žalovaným pro katastrální území P. a obec V. Ch., záznam o provedené obnově katastrálního operátu sp. zn. X a záznam o přechodu oprávnění z věcného břemene sp. zn. X na LV č. X vedeném žalovaným pro katastrální území P. a obec V. Ch.. Souběžně se žalobce též domáhá, aby soud žalovanému zakázal zasahovat do práv žalobce tím, že zapíše záznam – poznámku bez právních listin, které měly být podkladem pro zápis do katastru nemovitostí, a aby mu zakázal pokračovat v nezákonném zásahu tím, že bude zatajovat spisy a listiny ke změně právních vztahů k nemovitým věcem žalobce, vést dvě řízení pod jednou spisovou značkou, odmítat žalobci nahlédnout do celého spisu sp. zn. X a plombovat nemovité věci žalobce zapsané na LV č. X bez právního důvodu (žádosti Nejvyššího správního soudu o vyznačení poznámky).
2. Z obsáhlé a nepřehledné žaloby je po její opravě a doplnění patrné, že žalobce brojí proti tomu, že žalovaný zapsal dne 16. 11. 2017 s právními účinky zápisu ke dni 16. 10. 2017 na shora označených listech vlastnictví (zejména pak na LV X, kde jsou vedeny nemovité věci ve vlastnictví žalobce) v části „D Jiné zápisy“ upozornění o „*podané kasační stížnosti ve věci opravy chyby*“ s odkazem na „*oznámení o podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 10. 2017*“. Žalobce se nicméně (patrně i s ohledem na výtisk „informací o průběhu řízení“, kde se pod položkou název řízení uvádí slovo „*Záznam*“) domnívá, že sp. zn. X označuje jak řízení ve věci záznamu změny práv k nemovitostem žalobce, které má být před ním díky označení shodnou spisovou značkou skrýváno žalovaným (který mu má i proto odmítat předložení souvisejícího spisu, resp. listin údajně připravených k pozdějšímu

Shodu s prvopisem potvrzuje A. S.

podloudnému poškození žalobcových práv k nemovitostem), tak řízení o zápisu upozornění (nepřesně označovaného za poznámku) o žalobcem podané kasační stížnosti (řízení vedeno pod sp. zn. X) proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 23. 5. 2017, č. j. X, ve věci rozhodnutí o nesouhlasu žalobce s neprovedením opravy zobrazení průběhu hranice jeho pozemků zapsaných na LV č. X. Žalobce se dovolává sdělení „zaměstnanec KÚ xxxx“ o tom, že byla provedena „úhrada za podání návrhu do KN“, potvrzení o ní však není součástí spisu a žádá soud, aby si tato potvrzení utajovaná právním oddělením žalovaného vyžádal. Žalobce pak (i s ohledem na rozdílné formátování na různých výtiscích podkladových listin v podobě různé šíře mezer a odsazení, byť text je doslovně shodný, a s ohledem na nezaložení výtisku elektronické podoby zaslaných listin do správního spisu, který mu byl předložen žalovaným – konkrétně jeho pracovištěm v Příbrami – k nahlédnutí) dovozuje, že řízení bylo založeno a zápis proveden bez odpovídající podkladové listiny. Žalobce konkrétně namítá, že o provedení zápisu (záznamu, poznámky) nepožádal ani žalobce, ani Nejvyšší správní soud (dále jen „NSS“), a proto žalovaný nebyl oprávněn do katastru nemovitostí zápis provést. Žalobce též z formulace „oznámení o podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 10. 2017“ v označení podkladové listiny pro zápis upozornění na jeho LV dovodil, že existuje rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 10. 2017 dotýkající se práv k jeho nemovitým věcem zapsaným na LV č. X, proti němuž je údajně podána pod jeho jménem (a patrně bez jeho vědomí) žaloba u zdejšího soudu.

3. Vedle uvedeného konečně žalobce rozšířil svou žalobu i proti záznamu o provedené obnově katastrálního operátu pod sp. zn. X a záznamu přechodu oprávnění z věcného břemene pod sp. zn. X zapsaným na LV č. X, jež měl žalovaný taktéž zapsat nezákonně bez právních listin a bez souhlasu a vědomí žalobce, s tím, že v této souvislosti žádá o odstranění tvrdosti zákona, neboť o těchto řízeních nebyl žalovaným informován a aby se o nich dozvěděl, musel by si každý týden pořizovat úplný výpis z katastru nemovitostí za 200 Kč. Žalobce se též ohrazuje proti usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 12. 2017, č. j. X, jímž byl vyzván k odstranění vad žaloby a v němž nebylo oproti žalobě za žalovaného označeno pracoviště žalovaného v Příbrami, s tím, že namítané nezákonnosti se udály právě na uvedeném pracovišti.
4. Žalovaný navrhl žalobu odmítnout nebo zamítnout jako nedůvodnou. Ve vztahu k záznamům sp. zn. X a sp. zn. X odkázal na ustanovení § 84 odst. 1 s. ř. s. s tím, že s ohledem na datum provedení těchto zápisů považuje žalobu za opožděnou. Ve vztahu k zápisu pod sp. zn. Z-X pak namítal nepřípustnost žaloby s ohledem na to, že žalobce se mohl před podáním žaloby domáhat opravy chyby postupem podle § 36 odst. 1 zákona č. 256/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální zákon), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „katastrální zákon“), v případě nevyhovění žádosti podat nesouhlas a na základě něj by dosáhl vydání rozhodnutí žalovaného, proti němuž by se mohl odvolat a eventuálně i podat žalobu podle § 65 s. ř. s. Žalovaný přitom poukazuje na ustanovení § 44 odst. 2 vyhlášky č. 357/2013 Sb., o katastru nemovitostí (katastrální vyhláška), ve znění vyhlášky č. 87/2017 Sb. (dále jen „katastrální vyhláška“), které výslovně mezi chybné údaje, které lze opravit v řízení o opravě chyby, zmiňuje i upozornění.
5. K věci samé pak žalovaný podrobně vysvětluje, že pod sp. zn. X, která je přiřazena pouze jedinému řízení, byl do katastru nemovitostí proveden evidenční zápis upozornění o podané kasační stížnosti ve věci opravy chyby. Upozornění je (vedle vkladu, záznamu a poznámky) jednou z forem zápisu do katastru nemovitostí a v tomto případě byl proveden

podle § 21 odst. 1 písm. j) katastrální vyhlášky. Při zápisu upozornění se má podle § 29 katastrální vyhlášky postupovat přiměřeně podle § 28 upravujícího postup při zápisu poznámek, a proto se zápisy o těchto úkonech činí v souladu s jeho prvním odstavcem v rámci protokolu o záznamech (tzv. protokol Z). Protokol o záznamu se provádí v souladu s ustanoveními § 27 odst. 1, § 28 odst. 1 a § 30 katastrální vyhlášky i jiné formy zápisů než jen záznam. „Protokol o záznamu“ je tak nutno odlišovat od pojmu záznam podle § 19 katastrálního zákona a § 27 katastrální vyhlášky, jímž se do katastru nemovitostí zapisují práva odvozená od vlastnického práva státu a jiných veřejnoprávních subjektů. Pokud je v tiskovém výstupu „informace o průběhu řízení“ v seznamu výkonných operací uvedeno slovo „záznam“, je tím vyjádřena pouze skutečnost, že došlo k zápisu v protokolu o záznamu, nikoliv to, že by snad došlo k provedení záznamu ve smyslu § 19 katastrálního zákona. Forma zápisu je v tomto tiskovém výstupu uvedena v části označené jako „Předmět rozhodnutí“ slovem „Upozornění“.

6. Žalovaný přitom konstatuje, že zápisem upozornění podle § 21 katastrální vyhlášky nedochází k žádné změně právních vztahů k nemovitostem, a proto nebyl při provádění zápisu důvod vyznačovat u dotčených nemovitostí tzv. plombu ve smyslu § 2 odst. 1 písm. e) katastrální vyhlášky a v důsledku toho neměla být žalobci ani zasílána zpráva v rámci služby sledování změn, když k žádné změně práv nedocházelo. V tomto směru katastrální pracoviště skutečně pochybilo, když v otázce plomby nebylo důvodu přiměřeně aplikovat § 28 katastrální vyhlášky. Plomba nicméně již byla v návaznosti na provedení zápisu z LV odstraněna. Samotný zápis upozornění provedl žalovaný z moci úřední, neboť příslušnému pracovišti byla prostřednictvím datové schránky doručena žádost Zeměměřického a katastrálního inspektorátu v Praze o předložení spisu k řízení o opravě chyby v návaznosti na požadavek NSS na jeho předložení pro účely řízení o kasační stížnosti. Této žádosti o předložení spisu doručené dne 16. 10. 2017 v elektronické podobě (listinný originál proto neexistuje) bylo nejprve přiděleno číslo podacího deníku (PD-X) a následně byla standardním postupem podle čl. X odst. 1 věty třetí a čtvrté Jednacího řádu katastrálního úřadu ze dne 27. 6. 2014, č. j. X (dostupný na webové adrese <http://www.cuzk.cz/Urady/Katastralni-urady/Katastralni-urad-pro-Stredocesky-kraj/O-uradu/Statut-Organizacni-rad-Jednaci-rad.aspx>) navázána a převedena dne 19. 10. 2017 do nově založeného protokolu sp. zn. X, zatímco původní protokol sp. zn. PD-X byl ukončen. Žádost žalobce ani NSS k zápisu upozornění nebyla nutná, neboť žádný právní předpis toto nevyžaduje, přičemž takový postup jako standardní upravuje i pokyn Českého zeměměřického a katastrálního úřadu ze dne 16. 10. 2017, sp. zn. X.
7. Pokud je pak na označených LV uveden text „Oznámení o podané žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ze dne 16. 10. 2017“, jde podle žalovaného o označení podkladové listiny, kterou byla žádost ze dne 16. 10. 2017 o předložení spisu. O žádné rozhodnutí ze dne 16. 10. 2017 nebo žalobu proti takovému rozhodnutí se tedy nejedná. Zápisem upozornění jakožto úkonem neregulativního charakteru navíc podle žalovaného nemohlo dojít k zásahu do práv žalobce, neboť se nejedná o závazný příkaz či pokyn, kterým by žalobci vznikla nějaká vynutitelná povinnost, tudíž jej nelez vyhodnotit jako zásah ve smyslu § 82 s. ř. s. Na závěr se pak žalovaný podivuje tomu, že žalobce, který předmětnou kasační stížnost podal, nyní brojí proti zápisu v katastru nemovitostí, který o podání kasační stížnosti informuje.
8. Soud se nejprve zabýval tím, zda je žaloba přípustná. V tomto směru vyšel z rozsudku rozšířeného senátu NSS ze dne 21. 11. 2017, č. j. X, který sjednotil nejednotnou praxi

správních soudů v oblasti posuzování přípustnosti zásahových žalob. Přitom konstatoval, že nejprve je třeba zkoumat, zda v žalobě označené jednání může být vůbec nezákonným zásahem ve smyslu soudního řádu správního. Takové posouzení musí být opřeno o objektivní posouzení rozhodných skutečností a nikoliv jen o jejich subjektivní vnímání a popis ze strany žalobce. Následně je třeba v případě žalob směřujících proti dosud neukončeným zásahům (tzv. zápůrčích žalob) posoudit, zda žalobce ještě před podáním žaloby využil ve smyslu § 85 s. ř. s. jiných právních prostředků ochrany. „Zjistí-li, že uvedené právní prostředky měl žalobce k dispozici, avšak nevyužil jich, musí být žaloba odmítnuta podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s.“ Teprve poté je třeba posoudit včasnost žaloby. Rozšířený senát přitom dal najevo, že považuje koncepci trvajících zásahů pro účely běhu žalobních lhůt za nadále neudržitelnou a že při identifikaci konkrétního nezákonného zásahu je třeba rozlišovat samotné jednání (předmět zásahové žaloby) od jeho následku, který je s jednáním spojen příčinnou souvislostí (viz odst. 76-77 citovaného rozsudku). Obecně pak rozšířený senát konstatoval, že počátek dvouleté objektivní lhůty pro podání zásahové žaloby je dán tím, „odkdy se objektivně mohly účinky jednání projevit v žalobcově právní sféře. Od tohoto okamžiku pak počíná běh dvouleté objektivní lhůty. A to i přesto, že důsledky takového zásahu mohou přetrvávat ještě po dlouhou dobu (...) Oproti tomu subjektivní lhůta k podání této žaloby (§ 84 odst. 1 věta první s. ř. s.) počíná běžet okamžikem, kdy se do sféry žalobce dostanou takové informace, na jejichž základě mohl seznat, v čem jednání veřejné správy, jež má být nezákonným zásahem, spočívá a že je zaměřeno proti němu. Povědomost o protiprávnosti, tedy znalost práva, není v tomto kontextu podstatná.“

9. Z hlediska objektivního posouzení rozhodných skutečností (oproti objektivnímu popisu žalobcem), lze konstatovat, že žaloba směřuje (vedle zápisu záznamů do katastru nemovitostí pod sp. zn. X a sp. zn. X) proti zásahu představovanému zápisem upozornění pod sp. zn. X. V judikatuře NSS přitom nepanuje spor (srov. např. rozsudek NSS ze dne 21. 1. 2016, č. j. X, nebo rozsudek NSS ze dne 26. 10. 2016, č. j. X) o tom, že provedení či neprovedení zápisu poznámky podle katastrálního zákona (jakožto povahově nejbližší formy zápisu, jak vyplývá ze zakotvení přiměřené aplikace úpravy v § 28 katastrální vyhlášky i pro zápis upozornění) představuje pouze faktický úkon, a to pozitivní (provedení poznámky), nebo negativní (neprovedení poznámky) anebo absolutní nečinnost katastrálního úřadu (nekonání vůbec). Proto se proti provedení či neprovedení zápisu poznámky lze bránit zásahovou žalobou podle ustanovení § 82 s. ř. s. Není důvodu tedy tento závěr nepřevzít i pro zápis upozornění, které také může zasáhnout do právní sféry žalobce, např. v důsledku zkomplikování případného prodeje dotčených nemovitostí v důsledku rizika, jež může protistrana v evidenci takového upozornění oprávněně vnímat, ač samotné upozornění žalobci žádné povinnosti neukládá a rozsah jeho věcných práv nemění. V tomto směru se tedy soud se žalovaným neshoduje, pokud ten má za to, že zápisem upozornění již pojmově nemohlo být zasaženo do žalobcových práv.
10. Proto se soud zabýval otázkou, zda žalobce vyčerpal opravné prostředky, jež se mu v řízení před správními orgány nabízely. Zde soud musí dát za pravdu žalovanému, že žalobce měl možnost v případě zápisu upozornění pod sp. zn. X, pokud by ho argumenty žalovaného nepřesvědčily, iniciovat řízení o opravě chyby, v rámci něž by mohl dosáhnout vydání správního rozhodnutí, proti němuž by se mohl eventuálně bránit i podáním žaloby proti rozhodnutí podle § 65 s. ř. s., která představuje i z hlediska ustanovení § 85 s. ř. s. přednostní typ soudní ochrany. Soud se ztotožňuje s odkazem žalovaného na ustanovení § 36 katastrálního zákona ve spojení s § 44 odst. 2 katastrální vyhlášky, neboť uvedenými ustanoveními je garantována žalobci procesní ochrana, jež má přednost před podáním

zásahové žaloby. V daném řízení skutečně měl žalobce možnost namítat, že pro zápis upozornění (resp. v něm obsažené formulace, jež si žalobce vykládá odlišným způsobem) nebyly splněny podmínky zakotvené v katastrálních předpisech. S ohledem na uvedené tedy soud postupoval podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 85 s. ř. s. a v části směřující proti zápisu upozornění pod sp. zn. X žalobu odmítl.

11. V této souvislosti lze dodat, že pokud žaloba proti zápisu upozornění pod sp. zn. X směřovala i proti zápisu tohoto upozornění na LV č. X, č. X, č. X a č. X, bylo namístě ji souběžně odmítnout i podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s. jako podanou zjevně neoprávněnou osobou, neboť nemovité věci zapsané na uvedených LV nejsou ve vlastnictví žalobce (ty jsou zapsány na LV č. X) a uvedeným zápisem na cizích LV tak nemohlo být zasaženo do právní sféry žalobce.
12. Žalobu proti záznamům sp. zn. X a sp. zn. X pak soud musel odmítnout pro opožděnost, neboť byla zjevně podána po uplynutí dvouleté objektivní lhůty pro podání žaloby. Jak vyplývá z podkladů v předloženém správním spise (ale i z veřejně dostupných údajů v katastru nemovitostí), uvedené záznamy byly v katastru nemovitostí vyznačeny dne 22. 12. 2010, resp. dne 28. 3. 2006 a nejpozději tehdy se musely objektivně projevit v žalobcově právní sféře (resp. v právní sféře předchozích vlastníků dotčených nemovitostí, do jejichž práv žalobce nabytím nemovitostí vstoupil). Rozšíření žaloby směřující nově i proti těmto záznamům však bylo podáno až dne 8. 1. 2018. Jak přitom vyplývá z výslovného znění § 84 odst. 2 s. ř. s., zmeškání lhůty pro podání žaloby nelze prominout.
13. Pokud jde o výtky žalobce proti označení žalovaného, soud pouze pro úplnost poukazuje na to, že *„je správním orgánem prvního stupně, prizmatem ustanovení § 4 odst. 1 písm. a) a § 7 odst. 2 věty první s. ř. s., příslušný katastrální úřad, a to bez ohledu na skutečnost, že úkony konkrétního správního řízení vykonávali toliko pracovníci zařazení u jediného katastrálního pracoviště, neboť katastrální pracoviště v tomto ohledu nevykonává jakoukoli svou výlučnou pravomoc, nýbrž vykonává toliko zákonnou pravomoc katastrálního úřadu, jehož je pracoviště součástí.“* (viz usnesení NSS ze dne 14. 1. 2016, č. j. X). Uvedené závěry vycházejí z usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 5. 5. 2015, č. j. X, publikovaného pod č. 3257/2015 Sb. NSS, který uzavřel, že *„Pojem správního orgánu je pro účely určení pravomoci a příslušnosti soudů ve správním soudnictví nutno vnímat především v rovině kompetenční – správním orgánem v tomto smyslu (...) je svazek kompetencí určitého typu. Institucionální uspořádání či dokonce právní osobnost entity, jejíž součástí je uvedený svazek kompetencí, je pro posouzení, zda se u tohoto svazku jedná o správní orgán, zpravidla irelevantní či pouze pomocné kritérium.“* Lapidárně tak lze říci, že zákon přiznává kompetence katastrálním úřadům, nikoliv jejich místním pracovištím – úkony činěné pracovníky konkrétního územního pracoviště tak je třeba přičítat příslušnému katastrálnímu úřadu, jímž v daném případě byl právě Katastrální úřad pro Středočeský kraj, který sídlí v Praze. Na závěr lze jen dodat, že pokud by žalobce i přes toto poučení setrval na svém požadavku, aby bylo jako se žalovaným jednáno s katastrálním pracovištěm Příbram, pak by to bez dalšího muselo vést k neúspěchu žaloby (srov. usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 9. 12. 2014, č. j. X, č. 3196/2015 Sb. NSS, odst. 57).
14. S ohledem na shora uvedené argumenty tedy lze shrnout, že podanou žalobu je namístě (i po jejím doplnění) jako celek odmítnout, a to na základě kombinace ustanovení § 46 odst. 1 písm. b), c) a d) s. ř. s.
15. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., jež stanoví, že

žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byl-li návrh odmítnut.

16. Posledním výrokem soud rozhodl ve smyslu § 6a odst. 4 a § 10 odst. 1 zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o soudních poplatcích“) o vrácení zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč. Tento poplatek bude žalobci vrácen podle § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve lhůtě 30 dnů od právní moci výroku o vrácení poplatku.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 20. března 2018

JUDr. Milan Podhrázký, PhD. v. r.
předseda senátu